

Dr Mehmed Alajbegović – žrtva loše procjene u slijepom kroatofilnom nacionalizmu

Nadan Filipović

Mehmed Alajbegović je rođen 7. maja 1906. godine u Bihaću, a strijeljan je 7. juna 1947. godine u Zagrebu.

Potiče iz stare begovske porodice. Djed i otac su mu bili gradonačelnici Bihaća. Osnovnu i srednju školu je završio u Bihaću, a 1928. godine odlazi u Zagreb na studij prava gdje je 1932. godine završio Pravni fakultet. Doktorirao je 1934. godine. Tokom studiranja odlazio je nekoliko puta u Pariz na usavršavanje francuskog jezika i sticanja novih znanja iz područja prava. Nakon polaganja sudijskog ispita postavljen je za sudiju Kotarskog suda u Prozoru. Početkom 1937, odlazi u Alžir gdje je studirao šerijatsko pravo na Visokom učilištu u Alžiru. Diplomom sudije šerijatskog prava stekao je 1939. godine. Bio je kratko vrijeme profesor islamskog prava na Sveučilištu u Zagrebu, a nakon uspostave NDH prelazi u Ministarstvo inozemnih poslova. Krajem 1941. godine biva imenovan tajnikom (sekretarom) u Ministarstvu inozemnih poslova, a 27. februara 1942. godine biva postavljen za generalnog konzula u Njemačkoj sa sjedištem u Münchenu.

U septembru 1943 godine je postavljen za ministra skrbi za postradale krajeve NDH, a, kako je već navedeno, u maju 1944. godine biva postavljen za ministra inozemnih poslova. Bio je u pratnji poglavnika Dr Ante Pavelića prilikom posjete visoke delegacije NDH Adolfu Hitleru 18 i 19. septembra 1944. godine. Na funkciji ministra inozemnih poslova je ostao do kraja rata, odnosno do propasti NDH.

Zajedno sa drugim pripadnicima političke i vojne vrhuške NDH napustio je Zagreb 6. maja 1945 i prešao u Austriju. Jedno vrijeme se krio u Salzburgu, a tu su ga 6. septembra uhapsili pripadnici američke vojske. Zatvoren je u logor za ratne zarobljenike u Glasenbachu. Nakon godine dana, tačnije 8. septembra 1946. godine izručen je jugoslavenskim vlastima. Istražni

Bosanski ljudi (4)

Autor Administrator

Subota, 06 Listopad 2012 20:20 - Ažurirano Nedjelja, 07 Listopad 2012 10:03

postupak na Dr Mehmedom Alajbegovićem je traja relativno dugo jer je jugoslavenskim vlastima bilo jako stalo od njega dobiti što više informacija o inozemnoj politici NDH i njenim vezama sa Hitlerom i Mussolinijem. Konačno, 6. juna 1947. godine pred vijećem Vrhovnog suda NR Hrvatske osuđen je na smrt strijeljanjem. Kazna je izvršena nepuna dvadeset i četiri sata nakon izricanja, u zoru 7 juna. 1947. godine. Ukopan je na nepoznatom mjestu.

Ni na suđenju Dr Alajbegović nije promijenio svoje stavove ubijedenog hrvatskog nacionaliste. Na pitanje jerdnog od sudija koji su bili razlozi zbog kojih je pristupio ustaškom pokretu i prihvatio se ministarskih funkcija u NDH, Alajbegović je ovako odgovori: "Moram priznati da je mene kao i mnogo mojih istomišljenika impresioniralo oduševljenje koje je vladalo u Hrvatskoj nakon proglašenja NDH. Glavni motiv koji me je rukovodio da pristupim, odnosno kada sam pristupio ustaškom pokretu, bila je ideja hrvatske države. Na mene je dakle pri tome utjecala spoznaja o pravu hrvatskog naroda na svoju državu i drugi motivi me nisu pri tim rukovodili. Ja sam vjerovao da nastojanje hrvatskog naroda za slobodom ne će biti zanijekano i da će to pravo na državu biti respektirano."

(

Nada Kisić Kolanović, Muslimani i hrvatski nacionalizam 1941-1945., Zagreb, 2009., stranice 165 i 168.)